SEMINARI 2

Problema centre - focus i bifurcació de Hopf

Víctor Ballester Ribó NIU:1570866

Sistemes dinàmics Grau en Matemàtiques Universitat Autònoma de Barcelona Gener de 2023

En aquest document ens dedicarem a estudiar l'estabilitat de l'origen en funció de paràmetres per a diferents sistemes diferencials així com el nombre d'òrbites periòdiques que poden néixer de l'origen en cada cas.

Exercici 1

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = -y \\ y' = x + ay + bx^2 + cx^3 + x^4 \end{cases}$$
 (1)

amb $a, b, c \in \mathbb{R}$.

Observem d'entrada que si $a \neq 0$, l'origen és hiperbòlic i per tant és estable si a < 0 i inestable si a > 0. Pel cas a = 0, fixem-nos que el sistema és Hamiltonià amb integral primera (definida en un entorn de l'origen):

$$H = \frac{x^2}{2} + \frac{y^2}{2} + b\frac{x^3}{3} + c\frac{x^4}{4} + \frac{x^5}{5}$$

Per tant, com que el sistema rota al voltant de l'origen, aquest és un centre $\forall b, c \in \mathbb{R}$.

Finalment notem que la divergència del sistema és a. I per tant si $a \neq 0$, el teorema de Bendixson ens assegura que no hi ha cicles límit al sistema per cap valor de $a, b, c \in \mathbb{R}$, $a \neq 0$.

Exercici 2

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = ax - y + x^2 \\ y' = x + y^2 + bxy \end{cases}$$
 (2)

amb $a, b \in \mathbb{R}$.

El sistema té divergència a + 2x + 2y + bx, que té signe constant en un entorn de l'origen si $a \neq 0$. Per tant, l'estabilitat de l'origen si $a \neq 0$ ve donada pel signe de a. Quan a > 0, l'origen és inestable; quan a < 0, és estable. Ara suposem a = 0. La primera constant de Lyapunov és $L_1 = -b/4$. Per tant, aquest cop l'estabilitat ve donada pel signe de b. Si ara suposem a = b = 0, el sistema resultant

$$\begin{cases} x' = -y + x^2 \\ y' = x + y^2 \end{cases}$$

és simètric respecte el canvi $(x, y, t) \to (-y, -x, -t)$, que correspon a la simetria respecte la recta x + y = 0. Com que el sistema rota en un entorn de l'origen, aquest és un centre. En resum, em obtingut els següents resultats:

$$\text{L'origen \'es un} \begin{cases} \text{focus estable} & \text{si } a < 0 \text{ o } a = 0, b > 0 \\ \text{focus inestable} & \text{si } a > 0 \text{ o } a = 0, b < 0 \\ \text{centre} & \text{si } a = b = 0 \end{cases}$$

Per estudiar el nombre de cicles límit que neixen de l'origen fixem-nos que si a=0, podem escriure la funció de retorn en sèrie de potències respecte L_1 i factoritzar-la de la forma:

$$\Delta(\rho) = L_1 \rho^3 (1 + \mathcal{O}(\rho^2))$$

que és un polinomi que no té zeros per $\rho \gtrsim 0$ i $b \neq 0$. Per tant, només tindrem un únic cicle límit bifurcant de l'origen, que és el corresponent a la traça.

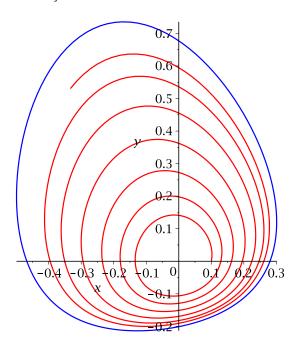

Figura 1: Cicle límit de Hopf del sistema (2) amb a=0.1 i b=3

Exercici 3

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = -y + xy + x^2 \\ y' = x + ax^2 + by^2 \end{cases}$$
 (3)

amb $a, b \in \mathbb{R}$.

Les tres primeres constants de Lyapunov d'aquest sistema són les següents:

$$L_1 = \frac{1-2a}{4}$$
 $L_2 = \frac{4b^3 - 7b - 1}{16}$ $L_3 = 0$

on per calcular cadascuna, hem assumit que les anteriors eren zero. Recordem que, com que el sistema és quadràtic, no cal calcular-ne més, ja que totes les següents també seran 0. L'estabilitat, doncs, la tenim determinada excepte per quan a=1/2 i b satisfà $4b^3-7b-1=0$. Les arrels d'aquest polinomi s'exposen a continuació:

$$-0.1445842733...$$
 $-1.244644286...$ $1.389228559...$

Observem que per a = 1/2 i b proper

Exercici 4

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = ax - y - 9x^2 + 4xy + by^2 \\ y' = x + ay + 2x^2 - 7xy - 2y^2 \end{cases}$$
 (4)

amb $a, b \in \mathbb{R}$.

Exercici 5

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = 6\varepsilon x - 24ax^2 - 18xy - 3\varepsilon + 24x \\ y' = 2(3y - 2)(3y + \varepsilon) \end{cases}$$
 (5)

amb a > 0 i $\varepsilon \in \mathbb{R}$. En aquest cas se'ns demana estudiar l'estabilitat de tots els equilibris. Els equilibris que tenim són els següents:

$$z_{\pm}^{1} = \left(\frac{\varepsilon + 2 \pm \sqrt{-8a\varepsilon + (\varepsilon + 2)^{2}}}{8a}, \frac{2}{3}\right) \quad z_{\pm}^{2} = \left(\frac{\varepsilon + 2 \pm \sqrt{-2a\varepsilon + (\varepsilon + 2)^{2}}}{4a}, -\frac{\varepsilon}{3}\right)$$

Els valors propis de les diferencials a cada punt són els següents:

$$\begin{split} &\sigma(DX(z_{\pm}^1)) = \left\{12 + 6\varepsilon, \mp 6\sqrt{-8a\varepsilon + \left(\varepsilon + 2\right)^2}\right\} \\ &\sigma(DX(z_{\pm}^2)) = \left\{-(12 + 6\varepsilon), \mp 12\sqrt{-2a\varepsilon + \left(\varepsilon + 2\right)^2}\right\} \end{split}$$

Definim $f(a,\varepsilon) = -8a\varepsilon + (\varepsilon + 2)^2$ i $g(a,\varepsilon) = -2a\varepsilon + (\varepsilon + 2)^2$. Fixem-nos quan $f(a,\varepsilon) < 0$ perdrem dos punts d'equilibri i el mateix passa per $g(a,\varepsilon)$. Com podem observar a la figura 2, en la regió vermella tenim 4 punts

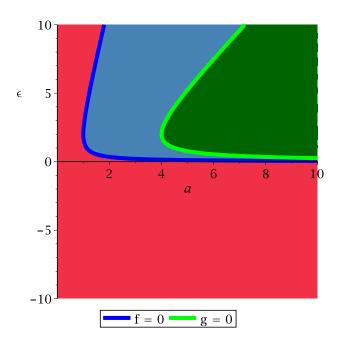

Figura 2: Gràfiques de les equacions f = 0 i g = 0

crítics, en la regió blava 2 i en la verda 0. En les corbes blava i verda, tenim 3 i 1 equilibris respectivament. En la regió vermella, els equilibris si $\varepsilon > -2$, z_-^1 i z_+^2 són selles i z_+^1 i z_-^2 nodes (inestable i estable, respectivament). Si $\varepsilon < -2$, z_+^1 i z_-^2 són selles i z_-^1 i z_+^2 nodes (estable i inestable, respectivament). Per $\varepsilon = -2$, $z_+^1 = z_+^2 = (\frac{1}{2\sqrt{a}}, \frac{2}{3})$ i $z_-^1 = z_-^2 = (-\frac{1}{2\sqrt{a}}, \frac{2}{3})$ amb valors propis $\{0, \mp 24\sqrt{a}\}$. Una de les dues varietats és atractora per un punt, i repulsora per a l'altre. Estudiant el camp sobre la varietat central, veiem que en ambdós casos comença amb sèrie amb $128a^2z^2+\cdots$ (un cop havent centrat el punt a l'origen, és a dir $z\simeq 0$). Per tant, tenim en ambdós casos un sella-node.

En la regió blava, l'estabilitat dels punts z_{\pm}^2 és la mateixa que en la regió vermella quan $\varepsilon > -2$. Finalment en les dues corbes f=0 i g=0, on els punts col·lisonen, tenim en ambdós casos un valor propi 0 i estudiant el camp sobre la seva corresponent varietat central deduïm que són selles nodes.

A continuació presentem els diagrames de bifurcació per a diverses seccions a = const. En els següents gràfics la línia contínua representa el punt z_+^1 ; la discontínua amb punts, el punt z_-^1 ; la discontínua amb ratlles, el punt z_+^2 , i la discontínua amb punts i ratlles, el punt z_-^2 .

Pels següents gràfics ometrem el diagrama de les y, ja que sempre és de la mateixa forma.

Exercici 6

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = y & =: f_1(x, y) \\ y' = -x + \mu(1 - x^2)y & =: f_2(x, y) \end{cases}$$
 (6)

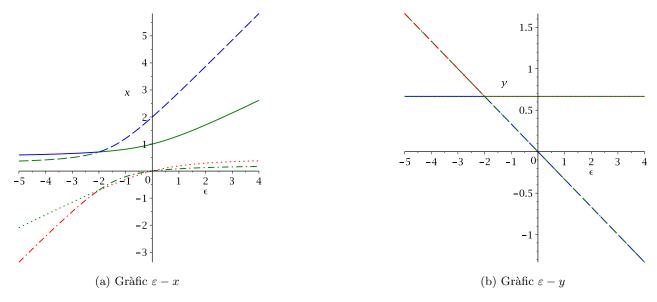

Figura 3: Diagrama de bifurcació dels punts d'equilibri quan a=1/2

amb $a, b, c \in \mathbb{R}$. Volem estudiar l'estabilitat de l'origen en funció de a, b i c així com el nombre d'òrbites periòdiques que poden néixer d'aquest.

Exercici 7

Considerem el sistema diferencial:

$$\begin{cases} x' = y \\ y' = \beta_1 + \beta_2 x + x^2 + xy \end{cases}$$
 (7)

amb $\beta_1, \beta_2 \in \mathbb{R}$. Se'ns demana estudiar quan obtindrem una bifurcació de Hopf. Per això estaria bé conèixer l'estabilitat dels equilibris segons β_1 i β_2 .

Suposem d'entrada $\beta_2^2 \ge 4\beta_1$, perquè si no el sistema no té equilibris. En aquest cas, aquests juntament amb els seus valors propis són els següents:

$$z_{+} = \left(-\frac{\beta_{2}}{2} + \frac{\sqrt{\beta_{2}^{2} - 4\beta_{1}}}{2}, 0\right) \quad \sigma(D\mathbf{X}(z_{+})) = \left\{-\frac{\beta_{2}}{2} + \frac{\sqrt{\beta_{2}^{2} - 4\beta_{1}}}{2} \pm \frac{\sqrt{f(\beta_{1}, \beta_{2})}}{4}\right\}$$
$$z_{-} = \left(-\frac{\beta_{2}}{2} - \frac{\sqrt{\beta_{2}^{2} - 4\beta_{1}}}{2}, 0\right) \quad \sigma(D\mathbf{X}(z_{-})) = \left\{-\frac{\beta_{2}}{2} - \frac{\sqrt{\beta_{2}^{2} - 4\beta_{1}}}{2} \pm \frac{\sqrt{g(\beta_{1}, \beta_{2})}}{4}\right\}$$

on:

$$f(\beta_1, \beta_2) = 2\beta_2^2 - 4\beta_1 - 2\beta_2 \sqrt{\beta_2^2 - 4\beta_1} + 16\sqrt{\beta_2^2 - 4\beta_1}$$
$$g(\beta_1, \beta_2) = 2\beta_2^2 - 4\beta_1 + 2\beta_2 \sqrt{\beta_2^2 - 4\beta_1} - 16\sqrt{\beta_2^2 - 4\beta_1}$$

Comencem l'estudi suposant que els dos punts són iguals, és a dir que $\beta_2^2 = 4\beta_1$. Si $\beta_2 = \beta_1 = 0$, l'origen és un cusp, pel teorema de classificació de punts nilpotents. Ara suposem $\beta_2 \neq 0$ i passem el sistema a la seva forma de Jordan:

$$\begin{cases} x' = X(x, y, \boldsymbol{\beta}) \\ y' = -\frac{\beta_2}{2}y + Y(x, y, \boldsymbol{\beta}) \end{cases}$$
(8)

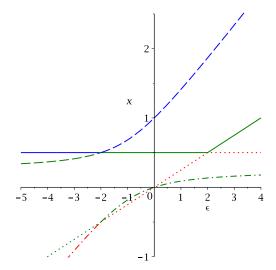
on $\beta = (\beta_1, \beta_2)$ i X i Y tenen sèrie de Taylor començant per ordre 2. Fent càlculs i usant el teorema de classificació de punts semihiperbòlics resulta que obtenim un sella-node.

Ara suposem que $\beta_2^2 > 4\beta_1$ i observem que:

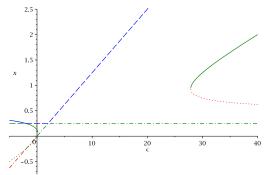
$$f(\beta_1, \beta_2) = \left(\beta_2 - \sqrt{{\beta_2}^2 - 4\beta_1}\right)^2 + 16\sqrt{{\beta_2}^2 - 4\beta_1} > 0$$

Per tant, z_+ sempre té valors propis reals i el seu producte és $-\sqrt{{\beta_2}^2-4\beta_1}<0$. Per tant, aquest punt sempre és una sella.

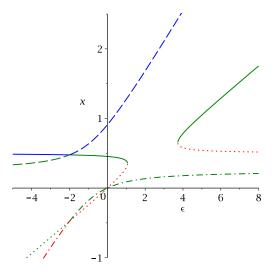
Centrem-nos ara amb z_{-} .

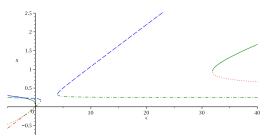
(a) Diagrama de bifurcació dels punts d'equilibri quan a=1

(c) Diagrama de bifurcació dels punts d'equilibri quan a=4

(b) Diagrama de bifurcació dels punts d'equilibri quan a=2

(d) Diagrama de bifurcació dels punts d'equilibri quan a=4.5